

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/473/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210591
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210591.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/207/2012-145 zo dňa 13. februára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **zrušuje** a vec **vracia** okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť mu sumu 125,- eur z titulu majetkovej škody a sumu 1.871,66 eur z titulu nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Okresný súd reprodukujúc obsah žalobného návrhu a vyjadrenia žalovaného v ďalšej časti odôvodnenia uviedol, že v zmysle zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 30.12.2013, č. k. 8Co/436/2013-123 vykonal dokazovanie listinami, a to sprievodným listom k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7Er/259/2008. Z obsahu vyššie označeného exekučného spisu zistil, že dňa 09.06.2008 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok rozhodcovského súdu zo dňa 29.01.2008. Výzvou zo dňa 05.08.2008 exekučný súd vyzval zástupcu oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Dňa 13.08.2008 zástupca oprávneného oznámil exekučnému súdu zaslanie zmluvy o úvere. Uznesením zo dňa 30.12.2008 exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o vymoženie úroku z omeškania. Výzvou zo dňa 01.04.2009 vyzval exekučný súd zástupcu oprávneného na zaslanie zmluvy o úvere. Tento v odpovedi zo dňa 16.04.2009 uviedol, že predmetné listinné doklady boli preskúmané pri vydávaní exekučného titulu rozhodcovským súdom. Tiež poukázal na skutočnosť, že zmluvu o úvere už zaslal exekučnému súdu na základe výzvy zo dňa 05.08.2008. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na základe odvolania oprávneného uznesením zo dňa 30.06.2009, č. k. 6CoE/37/2009-38 zrušil uznesenie okresného súdu zo dňa 30.12.2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Exekučný súd dňa 20.01.2010 poveril súdneho exekútora na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku. Výzvou zo dňa 16.02.2010 vyzval exekučný súd rozhodcovský súd na predloženie rozhodcovského spisu. Opätovná výzva bola opakovaná dňa 06.12.2010. Uznesením zo dňa 22.12.2010 exekučný súd exekúciu zastavil. Proti tomuto uzneseniu oprávnený (žalobca) odvolanie nepodal.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc ust. § 9 ods. 1, 2 Zák. č. 514/2003 Z. z., § 41 ods. 2 písm. d/ a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno ohľadom preukázania všetkých atribútov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučným súdom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca nepreukázal naplnenie základného prvku zodpovednostného vzťahu, ktorým je nesprávny úradný postup. Tvrdenie žalobcu, že exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17.02.2011 sa ukázalo ako zavádzajúce a nepravdivé. Ďalej zdôraznil, že procesná úprava platná a účinná v čase rozhodovania súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. v čase začatia konania neurčovala žiadnu lehotu pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že 15 dňová lehota je stanovená zákonom len pre prípad vydania poverenia na vykonanie exekúcie. So zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR ďalej poznamenal, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. V prejednávanej veci bolo potrebné prihliadnúť aj na charakter procesného úkonu súdu, a to poverenia na vykonanie exekúcie, ktorým sa nekončí samotné exekučné konanie. Pre prijatie záveru o porušení základného práva účastníka a o existencii zbytočných prieťahov exekučného súdu nepostačuje len samotné prekročenie zákonom stanovenej lehoty, ale aj naplnenie ďalších podstatných okolností prejednávanej veci medzi ktoré je potrebné zaradiť okrem iného správanie sa oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, ďalší priebeh konania, postup exekútora a exekučného súdu vo veci. V duchu existujúcej judikatúry bolo povinnosťou exekučného súdu postupovať v exekučnom konaní v súlade s právnou úpravou a zásadami na ochranu spotrebiteľa. Pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia exekučný súd nepristupoval k jej vybaveniu formalisticky len za účelom dodržania zákonnej lehoty na vykonanie procesného úkonu. Súčasne skúmal zákonnosť exekúcie, ktoré okolnosti boli objektívne spôsobilé vykonať predĺženie zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia. Nemožno tiež prihliadať na skutočnosť, že predmetné exekučné konanie bolo zastavené. Aj keď čiastkový úkon nebol učený zo strany súdu v zákonom stanovenej lehote, podstatný je finálny výsledok exekúcie, ktorá bola zastavená pre jej nedôvodnosť. S poukazom na uvedené výkon práva žalobcu bol aj v rozpore s dobrými mravmi. Nakoľko nebol naplnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu - nesprávny úradný postup - súd už neskúmal splnenie ďalších atribútov (príčinná súvislosť, vznik škody), ani sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal a o nej rozhodol. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy, aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. K tvrdeniam žalovaného nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Okresný súd rozhodol bez toho, aby mu umožnil s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. V danej veci tiež nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, súd mal rozhodnúť o jeho návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Okresný súd úplne odignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu ďalších výdajov. Okresný súd pri svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Súd predsa sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné, napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu, pokiaľ ním namietal nečinnosť exekučného súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7Er/259/2008 a v dôsledku tejto nečinnosti i jeho nesprávny úradný postup, je dôvodná. Z pripojeného exekučného spisu vyššie uvedenej spisovej značky vyplýva, že súdny exekútor doručil exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.06.2008, keď ku žiadosti pripojil návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučný titul - rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 00022/08 zo dňa 29.01.2008 s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Exekučný súd síce v primeranej lehote ďalej v exekučnej veci konal (dňa 05.08.2008 vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola podkladom rozhodcovského konania), ale po tom, čo oprávnený požadované doklady predložil (13.08.2008), exekučný súd vo veci ďalej konal až dňa 30.12.2008 vydaním uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia v časti priznaných úrokov z omeškania. Odvolací súd ďalej z exekučného spisu sp. zn. 7Er/259/2008 zistil, že uznesenie exekučného súdu zo dňa 30.12.2008 bolo odvolacím súdom zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie, pričom spisový materiál bol exekučnému súdu doručený z odvolacieho súdu dňa 11.08.2009. Exekučný súd od uvedeného dňa ďalej v exekučnom konaní konal až dňa 20.01.2010, kedy vydal súdному exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle pôvodného návrhu oprávneného. Odvolací súd na základe vyššie uvedených zistení dospel k záveru, že exekučný súd v exekučnej veci sp. zn. 7Er/259/2008 nekonal bez zbytočných prieťahov a poverenie pre súdneho exekútora nevydal v lehote ustanovenej zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010). Pokiaľ okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, že v prejednávanej veci bolo potrebné prihliadnúť aj na charakter procesného úkonu súdu, a to poverenia na vykonanie exekúcie, že bolo potrebné prihliadať aj na správanie sa oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, ďalší priebeh konania, postup exekútora a exekučného súdu vo veci, že v duchu existujúcej literatúry bolo povinnosťou exekučného súdu postupovať v predmetnom exekučnom konaní v súlade s právnou úpravou a zásadami na ochranu spotrebiteľa a že pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia nepristupoval k jej vybaveniu formalisticky len za účelom dodržania zákonnej lehoty na vykonanie procesného úkonu, keď súčasne skúmal i zákonnosť exekúcie, odvolací súd tieto úvahy hodnotí ako všeobecné bez zodpovedania otázky, či exekučný súd konal v exekučnej veci sp. zn. 7Er/259/2008 sústredene a prečo od 13.08.2008 do 30.12.2008, resp. od 11.08.2009 do 20.01.2010 nekonal vôbec.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd sa bude v ďalšom konaní (v prípade ustálenia, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu jeho nečinnosťou) zaoberať ďalšími zákonnými predpokladmi zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle Zák. č. 514/2003 Z. z., a to existenciou škody, nemajetkovej ujmy a príčinnou súvislosťou medzi škodou, resp. nemajetkovou ujmom a nesprávnym úradným postupom. V novom rozhodnutí, ktoré okresný súd odôvodní podľa kritérií uvedených v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., rozhodne i o všetkých doterajších trovách konania účastníkov, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Odvolací súd v samom závere poznamenáva, že pokiaľ žalobca opätovne namietal, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť, táto námietka neobstojí, nakoľko Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 09.04.2013, č. k. 8NcC/333/2013-25 rozhodol, že konajúci sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 7C/207/2012. Nakoľko žalobca v tomto smere do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu iné skutočnosti, ktoré by boli relevantné pre vylúčenie konajúceho sudcu neuviedol, odvolací súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako nedôvodné boli odvolacím súdom vyhodnotené i ďalšie odvolacie námietky žalobcu procesného charakteru (že bolo porušené ust. § 101 ods. 2 O.s.p., že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, že

nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného). Odvolací súd k týmto námietkam uvádza, že ide o námietky rovnakého charakteru, ktoré navrhovateľ opakovane uvádza v každom odvolaní bez prihliadnutia na osobitosti každej prejednávanej veci, v tejto konkrétnej veci okresný súd konal v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa k dôkazom tvoriacich obsah spisu i tvrdeniam žalovaného.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.